

Ernest Benach i Pascual. PRESIDENT DEL PARLAMENT

«No podem estar discutint sobre el partit quan cada dia hi ha mil aturats més»

El president del Parlament aposta per centrar tots els esforços d'ERC a combatre l'actual situació econòmica i deixar de banda els possibles debats interns del partit. Reconeix, però, que la pugna entre Carod-Rovira i Puigercós s'hauria de tancar «com més aviat millor»

ANNA SERRANO / Barcelona

● Quan es compleix més de mig any de retard del finançament, el govern espanyol ara diu que ja està fet...

«No està fet, i el que en queda no són detalls, pel que em consta. Estem davant d'un tema transcendent, i això fa encara més important la responsabilitat que hem de demostrar des de Catalunya. Ens hi estem jugant molt, no podem afloixar gens, i la teoria que ens estíem abans un no-acord que un mal acord s'ha d'aguantar. L'Estatut dóna pel que dóna; però, precisament pel que dóna, no podem admetre cap rebaixa. Des d'aquest punt de vista, hem de recuperar, en la mesura que ens sigui possible, la unitat dels partits catalans, que és el que dóna sentit i força a una negociació dura i llarga com aquesta.»

—La unitat dels partits catalans no és una ficció?

«És el problema que tenim en aquests moments, tant en finançament com en altres temes, com el Tribunal Constitucional, que podria tenir la mateixa deriva. És molt difícil que les forces entenguin que hi ha determinats moments que l'estratègia ha de quedar en segon terme i que el partit no és important, ho és el país. Costa molt. Però si entenem que aquest país ha de ser alguna cosa en el futur, en aquests moments toca això. Aquest és un país en què hi ha molt de talent, que té enormes possibilitats, i que pot sortir-se'n, de les situacions complicades. El futur passa perquè ara siguem capaços de ser prou generosos per entendre que ens ve un període en què no valdrà practicar l'egoisme polític.»

—És una crida a CiU?

«No, a tots els partits catalans, perquè no seria just culpabilitzar només CiU. Tots plegats hem de fer autocrítica.»

—El president d'ERC ha censurat la llei del silenci en el govern pel fi-

El president del Parlament, Ernest Benach, al parc de la Ciutadella. / JUANMA RAMOS

nançament; n'hi ha?

«No vull posar més llenya al foc. Torno a l'origen: el que toca en aquests moments és ser responsables i trobar els elements d'equilibri necessaris perquè arribem a les conclusions per avançar en la línia d'aconseguir el nou finançament. És un tema molt de govern, que és el que ha de portar les negociacions. Ha de ser tothom generós, el govern amb l'oposició i els grups parlamentaris entre ells. L'Estatut, en canvi, és un tema més de Parlament. Són processos molt diferents. El que crema ara és el finançament, i el que caldria és donar respostes i no anar a buscar els punts de discrepància, ni amb actituds ni amb declaracions.»

—S'hauria de fer algun gest de protesta cap al govern espanyol?

«Aquestes coses no es poden anunciar, ni tan sols fer-ne especulacions. Si algú ha de fer alguna cosa, ja ho pensarà, ho decidirà i ho farà quan ho hagi de fer. Jo, d'entrada, sóc partidari de la diplomàcia i d'esgotar totes les vies de negociació possibles. Amb tota la contundència i claredat, i si no hi ha acord, no n'hi ha. Acceptar qualsevol cosa seria un gravíssim error per a Catalunya. Si arriba una situació límit, és clar que s'hi haurà de fer alguna cosa. Però aquí, el que hem de demostrar és una serietat impecable. Negociació dura, contundent, sense concessions; però, al mateix temps, no podem perdre en cap moment les

formes. Hem de ser molt seriosos i molt fiables en allò que diem, perquè, a més a més, tenim la raó. La perdrem si perdem les formes.»

—Veu possible una reforma impulsada des de Catalunya sense Catalunya?

«És una possibilitat. La reforma del finançament que s'ha impulsat des de Catalunya és per a Catalunya. A l'Estat espanyol hi ha una obsessió malaltissa per multiplicar-ho o igualar-ho tot a disset, i això no és veritat. És el gran problema que tenim a Catalunya des de la Transició. El no-reconeixement de les tres nacions històriques de l'Estat espanyol, Catalunya, Euskadi i Galícia, i potser també Andalusia, és el que ens ha

portat permanentment als problemes que tenim, amb l'excepció d'Euskadi, que va tenir concert econòmic. Sempre hem d'anar per disset i amb el discurs de la igualtat. No som iguals i no passa res. Justament, el

Parlament hi ha de tenir un paper, i és el lloc adequat per construir-la.»

—Però ERC té el full de ruta propi, aprovat en el congrés del partit, que preveu un referèndum...

EN CAS DE RETALLADA DEL TC
ERC té la seva proposta. Però en el moment que es planteja una resposta unitària, tothom haurà de fer aportacions i sacrificis. La força que dóna la unitat com a país no la pot garantir cap partit. No ha de saber greu renunciar a una part de la teva proposta si és en bé de tots plegats

que es tracta és de reconèixer la diversitat com un valor. Això a Espanya li costa. No deixem de pagar les conseqüències d'una mala transició en aquest tema.»

—Parlava de la sentència del Tribunal Constitucional; quina ha de ser la resposta en cas de retallada?

«No vull parlar d'hipòtesis.»

—Però el pla B no ha d'estar a punt?

«La gran característica dels bons plans B és que no s'expliquen, es fan. D'alguna manera, estem alimentant l'especulació sobre una qüestió que encara no sabem com anirà. Que no pinta bé? Quants mesos fa que ho sabem! Els grups parlamentaris i els partits hem de ser conscients del que pot passar, i ser capaços de donar-hi resposta. Però no podem estar de manera permanent fent l'espectacle i, sobretot, anar plantejant hipòtesis.»

—En tot cas, depèn d'una resposta unitària?

«Indubtablement. Aquí és molt clar que el

—«ERC té una proposta. Però en el moment en què es planteja donar una resposta unitària, això vol dir que tothom haurà de fer aportacions i sacrificis. La força que ens dóna la unitat com a país no la pot garantir cap partit. I això és el que ha de fer que tots treballem per un escenari conjunt en què estiguem còmodes. Que ERC faci una primera aportació? Fantàstic, és el que ha de fer. Tant de bo que tots els partits la fessin, i a partir d'aquí el que s'ha de fer és construir una proposta unitària. No ha de saber greu, renunciar a una part de la teva proposta, si és en bé del que tots plegats decidim.»

—Tornant al finançament, veu oportú fer un referèndum intern per fixar la posició d'ERC com demanen els crítics?

«ERC és un partit seriós, té responsabilitats institucionals importants i governa en molts llocs. Aquesta és una via cada cop més consolidada. I paral·lelament el partit ha

Ernest Benach i Pascual. PRESIDENT DEL PARLAMENT

ELS CRÍTICS

“ El congrés està acabat i superat. Hem de remar tots en la mateixa direcció ”

PRIMÀRIES CAROD-PUIGCERCÓS

Ara seria un error. S'arreglarà amb generositat, visió col·lectiva i de projecte i entenent-se

ORIOL JUNQUERAS

“ És un candidat excel·lent. Ha de poder fer campanya en les millors condicions possibles ”

Ve de la plana anterior

d'establir els mecanismes que li permetin créixer i convèncer cada cop més gent. Tot el que no s'emmarqui en aquest camí, malament. Hi ha uns òrgans del partit, hi ha una direcció, hi ha un consell nacional, i és on s'han de discutir i debatre les coses. Amb la proposta de finançament que finalment surti, Esquerra el que ha de fer és precisament crear opinió i massa crítica. Consultar experts, economistes, empresaris... Consultar entorns i marcar doctrina. Si es fan les coses bé, hem d'estar molt tranquils. Jo, com a militant d'ERC, confio plenament en els meus companys de partit que estan negociant, i estic molt tranquil, perquè estic convençut que mai no acceptaran un mal acord per Catalunya. I crec sincerament que la resta de militants també ho haurien d'estar. Crec molt més en el que diguin els experts d'economia d'ERC que en el que ens pugui dir el candidat d'un altre partit, possem per cas...»

—Han passat sis mesos del congrés d'ERC i les ferides entre els diversos sectors no estan tancades...

—«Des de l'any 1931, sembla...»

—Però ara Esquerra Independentista torna a pressionar la direcció...

—«Hem de ser conscients que hi va haver un congrés, acabat i superat, i que en va sortir una direcció. Hem de remar tots en la mateixa direcció, perquè, si no ho fem, no estarem construint un projecte polític seriós. En segon lloc, formem part d'un partit i d'un projecte polític que va molt més enllà de guanyar eleccions i gestionar governs. Cal ser conscients de la dificultat que això representa. I no som prou. Si els que som encara hem de perdre el temps i les energies en nosaltres mateixos, l'objectiu fonamental s'afebleix.»

—Quan demana que dins del partit es facin bé les coses, també ho

Ernest Benach, just davant de l'edifici del Parlament de Catalunya. / JUANMA RAMOS

demana a la direcció?

—«Ho demano a tothom. Tot va molt de pressa, i allò que tenia un sentit fa uns mesos potser ara té una altra dimensió. Hem de continuar treballant per respondre a totes aquestes noves circumstàncies. Fa sis mesos la crisi econòmica era difícil d'imaginar que arribaria a la situació actual. És lògic que la responsabilitat màxima de qualsevol partit, d'ERC també, sigui centrar-ho tot: el discurs i l'acció a partir de la crisi. No podem estar discutint sobre el mateix partit, si som més blancs, verds o taronges, quan resulta que cada dia hi ha mil aturats més a Catalunya. La nostra activitat ha de ser per als mil aturats, per a les empreses que han de tancar... Ja ho arreglarem, tota la resta. Si ara fem un debat sobre no sé què que és absolutament extemporani en la societat, no ens entendrà ningú. Hem de prioritzar les solucions als problemes que té la societat. Crec que hi ha molta gent a ERC que això ho comparteix, també a la direcció, i que, a més a més, té pro-

postes interessants.»

—I seran capaços de transmetre-ho?

—«És fonamental. La reflexió interna ha de ser aquesta: arromangar-se tothom perquè hi ha una crisi galopant i no sabem què passarà. Una crisi que va començar sent financera però que ara ja és econòmica i que acabarà sent una crisi social i que comportarà crisis polítiques. El finançament és important, sí, però a més a més ara ho és més per resoldre la crisi i per ajudar les empreses que necessiten suport i per als treballadors. M'interessa infinitament més tot això que un debat intern de partit que no sé fins a quin punt la societat catalana entendria.»

—El problema no és que la pugna entre Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigcercós no està tancada i no està decidit qui serà el candidat a la presidència?

—«Això és un tema que va evolucionant, que es va treballant i que estic segur que tindrà un final en què tothom se sentirà còmode. ERC és un partit que va més enllà de governar i

gestionar governs, ja que a més volem construir un estat propi. I tant l'un com l'altre tenen clar que justament és la bona eina per tirar endavant i que aquest tema s'ha de protegir per damunt de tot. Faran el que calgui i trobaran la solució adequada, que, a més, penso que no costarà tant.»

—Vol dir que no caldrà arribar a unes primàries?

—«Sempre he dit que penso que fer unes primàries ara i en les circumstàncies actuals és un error. S'imagina que, en aquests moments de crisi, el missatge que donarà ERC a la societat és que ara ens dedicarem a fer primàries? No, dedica't a combatre la crisi i a pensar a combatre l'atur o els problemes de les empreses. Ja ho arreglarem, n'estic segur, i aviat. Des del projecte comú, des de l'entesa i des d'entendre que hi ha dos valors del partit que es diuen Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigcercós als quals no podem renunciar.»

—Com s'arregla, això, si tots dos estan predisposats a presentar-se?

—«Amb generositat,

amb visió de futur, amb visió col·lectiva i de projecte, i, sobretot, entenent-se.»

—Alguns dirigents com ara Anna Simó i Josep Bargalló veuen lògic que el president del partit sigui el candidat; hi coincideix?

—«El que hem de fer és no especular més i trobar la solució. Amb declaracions i contradiccions estem alimentant una cosa que al final s'acabarà arreglant.»

—No seria bo que es tanqués, ja?

—«Com més aviat arribi, millor.»

—El procés obert pels crítics podria perjudicar-los en les eleccions europees?

—«L'Oriol Junqueras és un candidat excel·lent, genera una forta onada d'il·lusió entre la militància i desperta complicitats i adhesions més enllà del partit. La prova és que el consell nacional l'ha ratificat amb el 96% dels vots: ni una sola veu dins del partit el discuteix; al contrari. Per tant, el que ha de fer el partit és marcar molt clarament el rumb i tirar milles, i l'Oriol Junqueras ha de po-

der fer la seva campanya en les millors condicions possibles.»

—Les europees són la prèvia de les catalanes?

—«Les europees són les europees. I prou feina que hi haurà perquè la gent vagi a votar, perquè es veu com una cosa llunyanca. És un error plantejar-ho com una prèvia de les catalanes, quan són eleccions diferents, moments polítics diferents i, en principi, hi ha més d'un any de distància entre les unes i les altres.»

—Es compleix més de mitja legislatura i ERC i ICV-EUIA demanen revisar l'acord del tripartit...

—«Govern de Catalunya. No m'agrada gens l'expressió de govern tripartit. El govern de Catalunya el formen tres partits, cert, però és el govern de Catalunya. Dit això, que s'ha de revisar l'acord, ho hem dit del dret i del revés tots els partits. Les coses han canviat tantíssim, en aquest temps, que és lògic que hi hagi una certa reflexió sobre els continguts del pacte.»

—I la valoració d'aquest temps?

—«Són cinc anys llargs d'una situació política complexíssima en què han canviat no només els partits que governen, sinó també les maneres i la forma de relacionar-se dels partits. Han canviat tantes coses, que el debat polític ha estat molt més difícil i moltes vegades potser l'acció de govern no ha lluitat tant com hauria estat just. Tot i que no passarà fins que hi hagi el tema del finançament, a Catalunya li convindria una època de tranquil·litat en tots els àmbits, en la qual poguéssim fer una certa planificació de futur i treballar uns quants anys picant pedra però amb una perspectiva de futur clara. I això vol dir pactes no només entre els partits, sinó també amb la societat. A Catalunya hi ha talent en molts àmbits, en la cultura, en les noves tecnologies, en l'empresa... Posem les condicions perquè aquesta gent pugui lluir encara molt més.»